

pravodaj

obce Zahnašovice

číslo 1

březen 2016

www.zahnasovice.cz

zdarma

Dětský karneval

Jednou z prvních akcí, kterou v letošním roce uspořádal Kulturní výbor Zahnašovice, byl dětský karneval. Pro děti bylo připraveno odpoledne plné zábavy, soutěží a her. V sále obecního úřadu se sešlo spoustu princezen, čarodějů, broučků a jiných podivuhodných bytostí. Součástí zábavného odpoledne byla i tombola, ve které snad každé z dětí získalo nějakou cenu. Na závěr odpoledne bylo každé ze zúčastněných dětí odměněno „sladkým dárkem“. Děti spolu s rodiči i prarodiči si odpoledne užili a domů odcházeli se spoustou nových zážitků.

Košť domácích pálenek

V pátek 19. února proběhl v sále obecního úřadu v Zahnašovicích 8. ročník košty domácích pálenek. Ke koštu se sešlo 18 vzorků různých pálenek. Dvanáctičlenná komise postupnou degustací určila pořadí přinesených vzorků. Vítěznou pálenkou se stala slivovice Václava Spáčila, druhé místo obsadil se svou slivovicí Antonín Malošík a na třetím

místě se umístila pálenka z rynglí Vlastimila Bucňáka. Nejlepším degustátorem 8. ročníku se stal Tomáš Jaška. Kromě koštování domácích pálenek bylo připraveno i něco „k zakousnutí“, málokdo odolal dobrému guláši. Vše ještě dotvářela atmosféra nesoucí se v duchu bujarého veselí a sousedských debat.

Recept – Velikonoční beránek

Ingredience

25 dkg polohrubé mouky
18 dkg cukru krupice
3 vejce
1 vanilkový cukr
1 prášek do pečiva
250 ml (1 šlehačka)
citronovou kůru z jednoho citronu

Postup

Všechny sypané suroviny smícháme, přidáme vejce, šlehačku a nastrouhanou citronovou kůru, důkladně promícháme a vlijeme do vymazaného a vysypaného beránka (menší forma). Pečeme asi 40 minut.

Vodění medvěda

Udržování tradic v Zahnašovicích má neodmyslitelné místo mezi kulturními akcemi. Patří sem i Vodění medvěda, které organizují po řadu let místní dobrovolní hasiči. Podíváme-li se do historie, najdeme zde odkaz, že původ tradice spadá až do pohanské doby. Byly to vlastně oslavy nástupu jara, plodnosti, nové úrody a nového života. Později se tyto dny bujarého veselí ustálily na počátek postní předvelikonoční doby. Tato doba začíná Popeleční středou. Právě čas před přípravou na Velikonoce lidé řádně slavili. Notně se jedlo, pilo, pořádaly se zábavy... Veškeré radovánky končily nocí před onou středou a čtyřicetidenní postní doba byla provázena střídmostí, skromností a odříkáním nejen v jídle, ale v celém dění.

V Zahnašovicích se ustálil zvyk – Vodění medvěda a většina starších občanů si pamatuje tuto akci pod ná-

zvem „ostatky“. V minulosti se v pořádání střídali hasiči s fotbalisty. Avšak několik posledních desetiletí je to v režii právě hasičů, ale i oni rádi vítají všechny další občany bez rozdílu věku i pohlaví, kteří jsou ochotni projít v maskách

celou obec. Neuchytila se zde večerní zábava s pochováváním basy, bez níž by si v některých vesnicích masopust nedovedli představit.

Letošní průvod maškar proběhl v sobotu 6. února. Většinu účastníků těšilo příznivé počasí, jen Honza Miklík v medvědí kůži litoval, že nemrzlo a nebyl sníh. Není divu, když je medvěd v jeho podání tak vitální a rozverný. Často zamotal hlavu Jarkovi Miklíkovi, který jej vodil. V průvodu jsme mohli vidět prasátko, kosmetičku WC, dva střapce hroznového vína, fotbalisty, filmové hrdiny, lázeňského šviháka, pračku... Několik let již nechodil komíník, nevěsta

se ženichem, policajt nebo smřák s kosou. Tyto postavy bývaly v minulosti obvyklé. Ale na nové nápady se těší vždy samotní účastníci i občané.

Také v tomto roce se setkali účastníci průvodu s pochopením obyvatel, bohatým občerstvením, sladkého, slaného, mastného i tekutého charakteru. Slivovice byla též dobrá, což mohou potvrdit ti, co statečně ochutnávali.

Hasiči touto cestou děkují za přízeň občanů i finanční a naturální příspěvky, dětem za to, že zvládly pouť vesnicí a také dospělým za udržení této významné tradice.

Velikonoce

Velikonoce jsou svými původem svátky jara. Před cca 3500 lety dali svátku jara zcela nový význam Židé svým svátkem Paschy: oslavou vyvedení a osvobození židovského národa z egyptského otroctví. Před dvěma tisíci lety pak Velikonoce dostaly současný význam Kristovou smrtí a zmrtvýchvstáním.

Židovské Velikonoce (pesach)

Obsahem židovského svátku je oslava Boha – Zachránce (Spasitele). Židé si připomínají Boží záchranu z egyptského zotročení a slavné vyjití (exodus) z Egypta. Hospodin vysvobodil Izraelity celou řadou mocných zásehů. Na znamení Boží ochrany každá izraelská rodina obětovala Bohu beránka, který byl bez vady, a jeho krev potřeli rámy dveří svého domu. Izraelité takto byli uchráněni před zkázou, která kolem nich přešla bez povšimnutí. Odtud pochází židovský název velikonoc: „pesach“ – „uchránění, ušetření, přejít“.

Křesťanské Velikonoce

Vyvedením Izraelitů z egyptského otroctví Boží záchranná iniciativa neskončila. Záchrana Izraelitů se stala předobrazem spásy člověka od všeho zotročení, ponížení, zla a smrti. Bůh totiž neopustil člověka, který se od něj odvrátil a upadl tak do područí zla a smrti.

Všechny starozákonné předobrazy a proroctví o spáse došly svého naplnění v Ježíši Kristu, jehož jméno v hebrejštině znamená: „Bůh zachraňuje, Bůh je spása“. Ježíš sám zaujímá místo velikonoční oběti a stává se obětovaným beránkem bez vady. On, nevinný, bere na sebe hřích i jeho důsledky: utrpení, nemoci, bolest a smrt. Dává svou krev na ochranu (pasch) pro všechny.

Ve smrti ale nezůstal. Byl vzkříšen. Otevřel tak cestu novou a věčnou, cestu skrze smrt a vzkříšení k definitivnímu „exodu“ – vyjití, „pesachu“ – přejít z tohoto světa zotročení a smrti do světa Božího. Tato cesta je otevřena pro každého z nás...

Svátek Velikonoc je oslavou a zpřítomněním naší spásy. Svátek Velikonoc je oslavou vzkříšeného Krista.

Velikonoce jsou tzv. pohyblivé svátky – nejsou určeny pevným datem jako např. Vánoce, ale měsíčními fázemi. Zmrtvýchvstání připadá na první neděli po prvním jarním úplňku (tzn. po prvním úplňku po 21. březnu), tedy na měsíc březen či duben.

Podle církevních tradic trvají Velikonoce několik dní a jsou završeny tzv. velikonočním triduem, které představuje **Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota**. Velikonoční triduum představuje období tří dnů, které předchází **Neděli Zmrtvýchvstání** a připomíná **umučení, pohřbení a vzkříšení Ježíše Krista**.

Květná neděle – Velikonoce začínají květnou nedělí, která zahajuje svatý týden. O květné neděli se začíná oslava svatého týdne průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpením a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě.

Modré pondělí, šedivé úterý – to byly dny, kdy byla poslední možnost se dosyta najíst. Modré pondělí a šedivé úterý měly pouze své názvy a mimo mše svaté se v tyto dny žádné obřady nekonal.

Škaredá středa – je to údajně den, kdy Jidáš za 30 stříbrných zradil a prodal Krista. Škaredá se ji říká zřejmě proto, že v tento den Jidáš na Ježíše škaredil, žaloval.

Zelený čtvrtek – v tento den se slaví „poslední večeře Páně“, na které Ježíš ustanovil sv. přijímání. Lidé tedy chodívali na sv. zpověď, aby se mohli večer při slavnostní mši svatě zúčastnit i sv. přijímání. Počínaje tímto dnem ztichnou všechny zvony, aby se znovu rozezněly až na bílou sobotu. Říká se, že „všechny zvony odlétají do Říma“. Místo zvonů zaznívaly odevšad dřevěné klapačky a řehtačky. Podle jisté tradice, když zazní kostelní zvony naposledy, má si každý zacinkat s penězi, pak se ho budou držet celý rok. Dle pověry si také neměl člověk o zeleném čtvrtku nic půjčovat a s nikým se hádat. Odměnou za to se mu prý vyhýbaly všechny hádky a naopak si k němu prý našly cestu peníze.

Velký pátek – velikonoční velký pátek je součástí svatého týdne a velikonočního tridua. Na velký pátek se připomíná smrt Ježíše Krista na kříži. Je to výhradní den v roce, kdy středem církevní liturgie a jejím vrcholným momentem není eucharistie, ale kříž.

Bílá sobota – je druhým dnem tzv. velikonočního tridua (třidenní). Je to den, kdy Ježíš ležel v hrobě. Den ticha. Křesťané prodlévají u hrobu Pána, rozjímají nad jeho utrpením a smrtí a po celý den nekonají žádné liturgické obřady. Po západu slunce (tj. v sobotu večer) začíná velikonoční bdění (vigilie) a tím začíná slavnost Kristova vzkříšení. Název bílá sobota pravděpodobně pochází od bílých křestních rouch křtěnců, kteří přijali křest právě o velikonoční noci (vigilii).

Neděle zmrtvýchvstání „Hod Boží velikonoční“ – Kristus vstal z mrtvých za svítání „prvního dne v týdnu“, neboli „prvního dne po sobotě“ (sobota byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet ke mši svaté a tento den nazvali „dnem Páně“. Každá neděle v roce je tedy „oslavou velikonoce“ – zvláštním zpřítomněním Kristova vykupitelského činu.

Pondělí v oktávu Zmrtvýchvstání Páně je spojeno s lidovými tradicemi. Obvykle se nazývá jako Velikonoční pondělí nebo také jako Červené pondělí.

Obvyklou tradicí na Velikonoční pondělí je pomlázka (šmigrust, mrškačka, mrskut). Pojem velikonoční pomlázka může mít tři základní významy:

- znamená obyčej šlehání dívek a žen jarními pruty, většinou spojené s koledováním
- pomlázka znamená také prut, častěji spletené pruty (někde se nazývá tatar nebo žíla)
- pomlázka jako velikonoční dar

První zmínky o této tradici jsou ze středověku. Tradice se liší ve městech a na venkově.

Legenda o malování vajec

Při svém putování po světě jednou přišel Ježíš se svatým Petrem do statku, kde poprosili hospodyni o kousek chleba. Nešťastná hospodyně však neměla ani skývu, ale chtěla pocestné pohostit. V tom uslyšela kdákání slepice, a tak seběhla do kurníku a našla zde vejce. Upekla ho v teplém popelu a nakrmila jím pocestné. Když odešli, chtěla smést ze stolu skořápky, ale spatřila, že byly zlaté! Každému pocestnému potom dávala vejce, avšak žádná skořápka se už ve zlato neproměnila. Časem začala vejce rozdávat na výroční den návštěvy oněch dvou pocestných.

Barvení vajec

Za typické barvy pro Velikonoce se považují červená, žlutá, zelená, červenohnědá, hnědá a černá, protože se daly získat z přírodních zdrojů. Koncem 19. století tyto zdroje nahradila chemie. Červená barva ochraňovala podle pověr před démony a zároveň symbolizovala lásku a život. A právě červeně obarvená vejce se původně označovala za kraslice.

Potřeme-li hotová (obarvená a nazdobená) vajíčka špekem, jsou krásně lesklá.

Vysévání obilí

Vysévání obilí znamená počátek zemědělských prací. Lidé si obilí vysévají i doma, do misek a talířů, aby rostoucí zelená travička přivedla přicházející jaro i do jejich domovů a společně s dalšími jarními květinami a ozdobami navodila tu pravou jarní atmosféru. Zelená je barvou jara, a tak spolu s dalšími hřejivými a jásavými odstíny žluté, oranžové a jasné modré příjemně oživí po zimě ještě prochládlé byty.

Pučálka

Celé velikonoční období provázel naklíčený hrách zvaný „pučálka“. Jeho příprava byla taková: v široké nádobě se hrách zalil na dva prsty vlažnou vodou a nechal se stát dva dny na teplém místě, až napučel. Potom se slila přebytečná voda – jen tak, aby byly hrášky částečně ponořeny. Po třech dnech mu začínaly rašit klíčky. Takto připravená pučálka se pak nejčastěji zprudka opékala na rozehrátém másle v pánvi. Jídala se hlavně solená a pepřená, ale také na sladko s rozinkami – to když byl v postním velikonočním období očekáván k námluvám ženich.

Zajíček

Ačkoli mnoho nenáboženských tradic má své kořeny v křesťanské symbolice, některé velikonoční symboly můžeme vystopovat až z předkřesťanské doby. Například zajíček má zřejmě původ v pohanských rituálech oslavujících příchod jara, avšak např. v byzantské ikonografii před-

stavoval zajíc Krista. Symbolika zajíce pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Eostre. Z jejího jména je odvozeno slovo Easter, anglický název křesťanských Velikonoc. Podle legendy bohyně Eostre proměnila ptáčka, který umřel ve vánici, v zajíce. On pak z vděčnosti každé jaro kladl vejce jako pták.

Vejce

Dalším z velikonočních symbolů je vajíčko, symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje. V mnoha kulturách je vejce symbolem plodnosti, života a vzkříšení. V souvislosti s lidovou tradicí vznikl zvyk tato vejce malovat. Důvodem pojídání vajec o Velikonočních byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nesměla

jíst v postní době. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtelnosti.

Pravděpodobně jako první zavedli zvyk darování vajec v období svátků jarní rovnodennosti Egypťané. Vejce se pak odpradáвна zdobila nejen u Slovanů, ale i u Litevců, Němců, Švédů, na Kavkaze, v Asii i u jiných národů. Nejstarší nalezená kraslice je prý stará 2300 let.

U nás dávaly dívky chlapcům vajíčka odměnou za šlehání a za odříkání hezké koledy. Vajíčka musela být plná a barevná. Časem se začala zdobit i prázdná vyfouknutá vejce (tzv. pouchy nebo vejdušky), která sloužila především jako dekorace. Tradice malování kraslic se v našich krajích rozvinula jako nikde jinde na světě.

Recept – Mazanec

Suroviny:

500 g polohrubé mouky
trošku soli
80 g moučkového cukru
citronová kůra
vanilkový cukr
3 žloutky
100 g rozpuštěného másla
50 g mandlí
80 g rozinek namočených v rumu
300 ml mléka
30 g droždí
1 polévková lžíce polohrubé mouky do kvásku
1 lžíce cukru do kvásku

Postup přípravy receptu:

Z vlažného mléka, droždí, lžíce cukru a mouky si uděláme kvásek. Mouku si nasypeme do mísy, přidáme žloutky, máslo, sůl, citronovou kůru a nalejeme na to všechno vzešlý kvásek. Vypracujeme těsto, do kterého postupně zapracujeme mandle (lupínky mandlí) a rozinky. Vypracované těsto dáme na teplé místo kynout. Po vykynutí si na vále vytvoříme bochánek, který přeneseme na plech s pečicím papírem a necháme ještě chvíli odpočinout. Pak

ostrým nožem uděláme uprostřed hluboký kříž. Mazanec potřeme rozšlehaným vejcem s trochou mléka a posypeme mandlemi. Vložíme do vyhřáté trouby (asi na 200 stupňů). Po 10 až 15 minutách zmírníme a pečeme do zlatova. Pokud na povrchu rychle tmavne, můžeme ho přikrýt pečicím papírem nebo alobalem. Špejlí vyzkoušíme, jestli je bochánek hotový..

Výroční členská schůze MS Doubrava Zahnašovice

První měsíce v novém roce patří ve většině vesnických spolků k rekapitulaci své činnosti v uplynulém období a stanovení nových plánů pro nadcházející rok. I u našeho mysliveckého spolku tomu nebylo jinak. V sobotu odpoledne 27. 2. 2016 bylo zahájení schůze trochu netradiční. Lesní borlice rozezněla sál obecního úřadu tóny lovecké hudby v podání p. Ladislava Sklenáře. Po schválení programu členskou základnou se ujal slova předseda spolku Ing. Jan Dvořák. Shrnul činnost spolku za loňský rok. Nebylo toho málo. Výchova a péče

o 300 ks bažantích kuřat až do jejich dospělosti, opravy a rekonstrukce mysliveckých zařízení, pořádání střeleckých soutěží, myslivecký den pro děti a nesměly chybět i tři společné hony. Samozřejmostí je i příkrmování zvěře. Zejména starost o potravu pro srnčí zvěř v době zimních měsíců. Jak už je zvykem, bývá i součástí zprávy předsedy sdružení drobné zamyšlení nad současným stavem myslivosti v širším kontextu. To co se nás nejvíce dotýká, je dlouhodobý úbytek divoké populace bažanta obecného. I přes každoroční snahu našeho spolku vypustit do volné

přírody několik desítek kusů zejména bažantích slepic se nám tento stav nedaří změnit. Bohužel bez možnosti tvorby vhodného biotopu a příznivých životních podmínek v naší přírodě toho mnoho nedokážeme. Dalším programem byla zpráva mysliveckého hospodáře. Jelikož se naší schůze účastní i kamarádi ze spřátelených mysliveckých sdružení a různí hosté z laické veřejnosti, je nutné z jeho strany sdělit důležité informace o výměře honitby, skladbě zvěře, jejich jakostních zařazeních, minimálních a normovaných stavech a plnění daného plánu lovu. I toto je jeden z pilířů myslivosti. Nejen nedostatek zvěře, ale i její přemnožení může mít negativní stránky. Vždyť celonárodní debata o škodách způsobených zvěří, zejména černé, plyne z médií velmi často. To na co můžeme být pyšní, jak podotkl p. Němec, je velmi kvalitní základna populace srnce obecného a za daných možností i celkem dobrý výskyt populace zajíce polního v naší honitbě. I přes nemalé úbytky vinou úhynu pod koly motorových vozidel těchto dvou druhů zvěře máme možnost stále o ni pečovat a navyšovat její

stavy. Po zprávě finančního hospodáře a předsedy revizní komise jsme měli možnost v průběhu diskuze vyslechnout pozdravy od některých pozvaných hostů. Závěr oficiálního programu měl opět mimořádný slavnostní ráz. V duchu všech mysliveckých zvyků a tradic byli pasováni na lovce zvěře p. Javora a p. Bucňák. Tento akt může získat lovec jen jednou v životě po svém prvním úlovku daného druhu zvěře. V tomto případě se jednalo o srnce obecného a jelena evropského. Je to zcela mimořádný zážitek, který si dobrý myslivec uchová ve vzpomínkách po celý zbytek života. Jsem nemírně pyšný na naše sdružení, že máme mezi sebou kamarády, kteří dokáží i tento pilíř myslivosti stále uchovávat a využívat v praxi. Závěr opět patřil hudbě. Myslivecké Halali bylo nádherným zakončením oficiálního programu schůze.

Lovu zdar

Vlastimil Bucňák

<http://mszahnasovice.webnode.cz/aktuality/>

Nová jarní fotbalová sezóna

Po zimě přichází jaro a to znamená pro fotbalisty, že začne odvetná část soutěží. Náš klub změnil jméno a to kvůli novému občanskému zákoníku. Nyní se jmenujeme: SK Slavoj Zahnašovice, z.s. Před dvěma lety jsme zařizovali nový účet, stanovy jsme potvrdili na krajském soudu v Brně, vyřídili si živnost na prodej alkoholu a piva. Nyní jsme si to kolečko udělali znovu a díky pomoci paní Syptákové z České unie sportu v Kroměříži jsme uspěli napoprvé.

Naši fotbalisté, ale v zimě nezháleli. Poctivě chodili do tělocvičny na 3. ZŠ v Holešově, účast byla v průměru deset hráčů a to není špatné. Všichni věříme, že to, co natrénovali, „prodají“ na hřišti a dají zapomenout na špatné podzimní výsledky. Po delší době trénoval i Radek Janalík a cítil se dobře, což by byla obrovská posila útoku. Jediné,

co se nezměnilo, je výskyt krtků na našem hřišti, jsou tam stále a celkem spokojeni. V minulém čísle jsem uvedl, kdy a s kým hrajeme doma, ale svaz změnil termínovou listinu, proto uvádím nové začátky zápasů:

17. 4.	16.00 - Míškovice : Zahnašovice
24. 4.	16.00 - Zahnašovice : Rymice
7. 5.	16.30 - Zahnašovice : Kvasice B
15. 5.	16.30 - Zahnašovice : Chropyně B
29. 5.	16.30 - Zahnašovice : Záhlinice
12. 5.	16.30 - Zahnašovice : Břest

- to bude poslední zápas jarní části

člen výkonného výboru, Roman Adámek

Diakonie Broumov, sociální družstvo

diakoniebroumov.org

www.facebook.com/broumovdiakonie

VYHLAŠUJE SBĚR POUŽITÉHO OŠACENÍ

- letního a zimního oblečení /dámské, pánské, dětské/
- lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- domácí potřeby-nádoby bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené
- vatované a pérové přikrývky, polštáře a deky
- obuv – veškerou nepoškozenou
- hračky – nepoškozené a kompletní
- peří, pérové přikrývky a polštáře
- menší elektrospotřebiče – mohou být i nefunkční
- knihy

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- ledničky, televize, počítače; matrace, koberce – z ekologických důvodů
- nábytek
- znečištěný a vlhký textil

Sbírka se uskuteční:

dne: 19. března 2016

čas: 16.00 – 17.00 hodin

místo: Obecní úřad Zahnašovice

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem

Bližší informace Vám rádi sdělíme na tel.: 491 524 342, 224 316 800

Z KRONIKY OBCE ZAHNAŠOVICE

- 27 -

Předsedou místní školní rady je Konečný Fr., roč. č. 28.,
námiestkem Mikulík Pavel, členové: správce školy, Molík Václav,
Foukal Fr. č. 37.

Legionáři ve světové válce byli: Foukal Josef z č. 29. Legionáři a
v legiích italských, Micola Frant. v legiích ruských. padli ve
Ve válce padli, nebo následkem nemoci umřeli: svět. válce.

Švačina Josef z č. 32., Švačina Jan z č. 32., Švačina Josef č. 31., Taj-
da Ludvík, Lakopal Frant. z č. 35., Konečný Jan z č. 13., Mikulík
Stanislav z č. 51.; Kubáček Valentin podlehl chorobě, již si u-
trpil v ruském zajetí.

V obci jsou tyto spolky: Spolek dobro. hasičů, Spolky v obci.
Omladina a hospodářská besídka „Rozkvět“. Konečně je
ještě v obci Kaplový spolek, jenž má za úkol vybudova-
ti zde kapli, a spolek střešní, jenž má pomáhati obci houštic.

Obecní knihovna není, jako náhrada je knihovna Knihovna
obecní, která za tou příčinou dostává z obecní po- obecní.
skladny ročně 500 Kč na zakoupení knih.

To jest asi obec, střešní nástin, dnešních Zahnašovic. Zahnašovice
Jak to vypadalo za dob daoných, nebo objektivní vy- o minulosti.
říditi, protože zprávy, které níže budem uváděny, jsou či-
pány pouze od nejstarších občanů Zahnašovských, kteří
většinou se všeho dovedli tradicí a jen z části z doby vlast-
ního mládí si pamatují. Obecní archiv byl totiž ukraden
a zničen.

Podle odhadu odborníků vznikly Zahnašovice asi mezi 11. - 11. a
- 14. stoletím. Jméno přijaly pravděpodobně od svého za- jméno obce.
kladatele.

Pamětihod-
nosti.

Ze starých pamětihodností jsou tu asi 4-500-letá lípa v Chaloupkách blízko břehu Mořený. U ní stojí "Křížmuka", ukazující na velké stáří a pak na náosi před školou zvonice, zolna a šindelem krytá.

Poddanství.

Zahnašovice byly poddány vrchnosti holešovské. V číslu 28., 13 a 12. byli "svobodníci".

Zaměstnání.

Obyvatelé Zahnašovic za dob dávných zaměstnávali se rolnictvím a chovem dobytka. Vedle koní, hovězího a vepřového dobytka chovalo se hojně ovce, jelikož na pastvisku bylo dost pro ně píce. Páso se až do r. 1887.

Škola.

Kdy byla v Zahnašovicích založena škola, o tom písemných památek není. Pokud starší lidé pamatují, vždy stála ve středu vsi. Byla to nevzhledná chalupa pod dochem. Učitelé působící zde byli chabého vzdělání. Budova, v níž se vyučovalo až do roku 1914 a o níž jsou nyní basty učitelů, byla postavena v r. 1871. - Obyvatelstvo vždy, pokud se zachovalo zprávy, bylo nábožensky římsko-katolického.

Nábožen-
ství.

Pověsti.

Na hranicích mezi Zahnašovci a Lechotici je pozemek nazvaný "Lupce". Tam pý stávala hospoda, v níž se scházela různá podezřelá individua, sám zloděj, lupič a pod. Bezpečnostní orgány měly tam dosti práce a nejednou se jim tam vydatný lov prokáží, pokapili tam některé nebezpečné individuum. Odtud ten název.

Pokračování v příštím čísle

FOTO Z AKCÍ

Košť domácích pálenek

Dětský karneval

PLÁNOVANÉ AKCE

18. března
Ponocování s knížkou

19. března
Sběr použitého ošacení

30. dubna – Stavění máje +
pálení čarodějnic

28. květen
Kácení máje

24.–25. června
Turnaj v nohejbalu

Se svými připomínkami nebo příspěvky se můžete i Vy zapojit do přípravy tohoto občasníku. Kontakt Z. Bucňáková, mobil: 737 923 232, e-mail: zdenka.bucnakova@seznam.cz. Objednání sálu OÚ na rodinné oslavy a společenské akce lze u paní Malošíkové. Poplatek činí 1 500,- Kč.